



Міністерство освіти і науки України

Державний заклад
«Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К. Д. Ушинського»
кафедра політичних наук і права
Центр соціально-політичних досліджень «Politicus»

**X ВСЕУКРАЇНСЬКА
НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ
З МІЖНАРОДНОЮ УЧАСТЮ**

**СУЧАСНА УКРАЇНСЬКА
ДЕРЖАВА:
ВЕКТОРИ РОЗВИТКУ
ТА ШЛЯХИ МОБІЛІЗАЦІЇ РЕСУРСІВ**

30 квітня 2026 р.

м. Одеса

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

**ДЕРЖАВНИЙ ЗАКЛАД
«ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ К. Д. УШИНСЬКОГО»
КАФЕДРА ПОЛІТИЧНИХ НАУК І ПРАВА
ЦЕНТР СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ «POLITICUS»**

**X ВСЕУКРАЇНСЬКА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА
КОНФЕРЕНЦІЯ
з міжнародною участю**

**СУЧАСНА УКРАЇНСЬКА ДЕРЖАВА:
ВЕКТОРИ РОЗВИТКУ ТА ШЛЯХИ
МОБІЛІЗАЦІЇ РЕСУРСІВ**

30 квітня 2026 року



м. Одеса

УДК 321(477)(063)

DOI: <https://doi.org/10.24195/UkrainianState2026-10>

*Рекомендовано до друку Вченою радою Університету Ушинського
(протокол від 28 травня 2026 року № 14)*

Сучасна українська держава: вектори розвитку та шляхи мобілізації ресурсів : матеріали X Всеукраїнської науково-практичної конференції з міжнародною участю, м. Одеса, 30 квітня 2026 року. Одеса : ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», Центр соціально-політичних досліджень «Politicus», 2026. 583 с.

Рецензенти:

Кокорев О. В., доктор політичних наук, доцент, в.о. завідувача кафедри журналістики, соціальних комунікацій і ІТ-права Державного університету Інтелектуальних технологій і зв'язку.

Петінова О. Б., доктор філософських наук, професор, професор кафедри філософських і соціологічних студій та соціокультурних практик ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»

Організаційний комітет конференції:

Наумкіна С. М. – доктор політичних наук, професор, завідувач кафедри політичних наук і права Університету Ушинського;

Музиченко Г. В. – проректор з наукової роботи, доктор політичних наук, професор, професор кафедри політичних наук і права Університету Ушинського;

Гедікова Н. П. – доктор політичних наук, професор, професор кафедри політичних наук і права Університету Ушинського;

Проноза І. І. – кандидат політичних наук, доцент, доцент кафедри політичних наук і права Університету Ушинського;

Каменчук Т. О. – кандидат політичних наук, доцент, доцент кафедри політичних наук і права Університету Ушинського;

Таску-Ставре М. – доктор політичних наук, професор, професор Бухарестського університету (Румунія);

Хевцуріані А. – доктор наук у сфері міжнародних відносин, професор факультету права та міжнародних відносин, Грузинський технічний університет (Грузія).

У збірнику матеріалів X Всеукраїнської науково-практичної конференції з міжнародною участю «Сучасна українська держава: вектори розвитку та шляхи мобілізації ресурсів» представлено результати наукових досліджень науково-педагогічних працівників, здобувачів вищої освіти, молодих науковців та практиків із вітчизняних і зарубіжних закладів вищої освіти та наукових установ, об'єднаних прагненням до осмислення актуальних викликів державотворення, суспільного розвитку та післявоєнної відбудови України.

Матеріали збірника охоплюють широкий спектр актуальних проблем сучасної політичної, правової, економічної та соціогуманітарної науки. У наукових доповідях і дослідженнях висвітлено питання розвитку та модернізації політичних інститутів і процесів сучасної держави, правових та економічних механізмів відбудови України, інформаційної безпеки та протидії гібридним загрозам в умовах глобальних трансформацій. Значну увагу приділено філософським засадам державотворення, соціальним практикам і менеджменту соціокультурного розвитку, а також питанням євроінтеграції, транскордонної співпраці, міжнародних партнерств і регіональних стратегій сталого розвитку в умовах сучасних політичних та соціальних змін.

Збірник відображає високий рівень наукової дискусії та міждисциплінарного підходу до аналізу суспільно-політичних процесів, сприяє розвитку наукової комунікації та міжінституційної співпраці. Матеріали конференції становлять практичний і науковий інтерес для дослідників, викладачів, здобувачів освіти, представників органів державної влади, місцевого самоврядування та фахівців у сфері політичних, правових, економічних і соціогуманітарних наук.

Матеріали подано в авторській редакції. За зміст та достовірність наведених фактів, цитат і даних відповідальність несуть автори.



Gardus Maksym	STATE REGULATION OF ENERGY STORAGE SYSTEM DEVELOPMENT IN UKRAINE AS A TOOL FOR ENSURING POWER SYSTEM STABILITY	257
----------------------	--	-----

СЕКЦІЯ 3. ІНФОРМАЦІЙНА БЕЗПЕКА ТА ГІБРИДНІ ЗАГРОЗИ В УМОВАХ ГЛОБАЛЬНИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ

Антонюк Артем	ЗАСТОСУВАННЯ МІЖНАРОДНИХ СПОРТИВНИХ САНКЦІЙ У СФЕРІ КІБЕРСПОРТУ: МЕХАНІЗМИ ІЗОЛЯЦІЇ АГРЕСОРА В ЦИФРОВОМУ ПРОСТОРИ	262
Буга Володимир	ІНФОРМАЦІЙНІ ОПЕРАЦІЇ ЯК ЕЛЕМЕНТ ГІБРИДНОЇ ВІЙНИ: УКРАЇНСЬКИЙ KEYС	265
Бищук Людмила	ІНФОРМАЦІЙНА БЕЗПЕКА ТА ГІБРИДНІ ЗАГРОЗИ В УМОВАХ ГЛОБАЛЬНИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ	266
Водяницька Олена, Алескерова Юлія	МЕХАНІЗМИ ФІНАНСОВОГО МОНІТОРИНГУ МІЖНАРОДНИХ ГРОШОВИХ ПЕРЕКАЗІВ В СИСТЕМІ ПРОТИДІЇ ЗАГРОЗАМ	269
Волобоєва Злата, Габорець Ольга	СОЦІАЛЬНІ МЕРЕЖІ ЯК ІНСТРУМЕНТ ІНФОРМАЦІЙНО-ПСИХОЛОГІЧНИХ ОПЕРАЦІЙ У ГІБРИДНІЙ ВІЙНІ	273
Гнезділов Владислав	РИЗИКИ ФІНАНСУВАННЯ ТЕРОРИЗМУ ТА СЕПАРАТИЗМУ ЧЕРЕЗ ДЕЦЕНТРАЛІЗОВАНІ ФІНАНСОВІ ІНСТРУМЕНТИ	275
Загалевиц Валентина	ГІБРИДНА ВІЙНА ЯК НОВІТНІЙ ІНСТРУМЕНТ ГЕОПОЛІТИЧНОГО ВПЛИВУ	278
Каменчук Тетяна	ІНФОРМАЦІЙНА ВІЙНА ПРОТИ УКРАЇНИ ЯК ПРИКЛАД СУЧАСНОЇ ГІБРИДНОЇ АГРЕСІЇ	282
Каретна Ольга	СОЦІАЛЬНА ІНЖЕНЕРІЯ ТА МАНІПУЛЯЦІЯ ГРОМАДСЬКОЮ ДУМКОЮ ЯК КЛЮЧОВІ ЕЛЕМЕНТИ ГІБРИДНИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ: МЕТОДИ ТА ЗАХИСТ	286
Кобзей Наталія	ЛІНГВОПРАГМАТИЧНІ СТРАТЕГІЇ ВПЛИВУ В УМОВАХ ГІБРИДНИХ ЗАГРОЗ: АНАЛІЗ СУЧАСНОГО МЕДІАДИСКУРСУ	290
Кобус Олена, Бондаренко Степан	ЙМОВІРНІСНІ МОДЕЛІ ПРОГНОЗУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ІНЦИДЕНТІВ У ДІЯЛЬНОСТІ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ В КОНТЕКСТІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ	294
Ковалевська Лейла	ТЕХНОЛОГІЇ ІНФОРМАЦІЙНОГО ВПЛИВУ НА СУСПІЛЬНУ СВІДОМІСТЬ У ПОЛІТИЧНИХ КОНФЛІКТАХ	297
Колесников Максим	ЗАХИСТ ІНФОРМАЦІЙНОГО ПРОСТОРУ ВІД ГІБРИДНИХ ЗАГРОЗ: ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ ФІЗИЧНОГО ПРИМУСУ СПІВРОБІТНИКАМИ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ В УМОВАХ ПРОТИДІЇ	301
Кочин Владислав, Мальцев Вадим	ІНФОРМАЦІЙНА БЕЗПЕКА ЯК ПРІОРИТЕТ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ОФІЦЕРІВ ПОЛІЦІЇ В КОНТЕКСТІ ПРОТИДІЇ СУЧАСНИМ ГІБРИДНИМ ВИКЛИКАМ	305
Кресан Валерія	ЦИФРОВИЙ АКТИВІЗМ І «TELEGRAM-ДЕРЖАВА»: НОВІ ФОРМИ ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА В УКРАЇНІ	308

НАПРЯМ 3. ІНФОРМАЦІЙНА БЕЗПЕКА ТА ГІБРИДНІ ЗАГРОЗИ В УМОВАХ ГЛОБАЛЬНИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ

Антонюк А. О.,

здобувач першого (бакалаврського) рівня вищої освіти
четвертого року навчання
спеціальності «Право»

Поліського національного університету,
м. Житомир, Україна

ЗАСТОСУВАННЯ МІЖНАРОДНИХ СПОРТИВНИХ САНКЦІЙ У СФЕРІ КІБЕРСПОРТУ: МЕХАНІЗМИ ІЗОЛЯЦІ АГРЕСОРА В ЦИФРОВОМУ ПРОСТОРИ

До 24 лютого 2022 року український кіберспорт існував у тісній зв'язці з російським - це був спільний «СНД-ринок». Гравці, команди та бізнес працювали як один організм: створювалися змішані команди з українців та росіян, мовлення велося переважно російською, а спонсори та організатори турнірів сприймали регіон як єдиний простір без кордонів. Проте повномасштабне вторгнення миттєво зруйнувало цей ілюзорний світ та міф про те, що «спорт поза політикою». Українські компанії та клуби, як-от WePlay Studios, одними з перших розірвали всі зв'язки з росією, відмовилися від російськомовних ефірів та спільних контрактів. Сьогодні український кіберспорт остаточно відокремився: він будує власну незалежну ідентичність, орієнтується на світові стандарти та робить усе, щоб очистити свій цифровий простір від впливу країни-агресора [1].

Проте через початок повномасштабної війни розвиток українського кіберспорту всередині країни був фактично призупинений, адже на перший план вийшли завдання захисту територіальної цілісності та збереження життів. Проте, за аналогією з класичними атлетами, українські гравці змогли зберегти професійну активність завдяки підтримці міжнародної спільноти, яка надала майданчики для тренувань та змагань у безпечних країнах.

Аналіз поточної ситуації свідчить про системний провал міжнародних санкційних механізмів у цифровому спорті. На відміну від традиційного спорту, де існують чіткі вертикалі (МОК, федерації), кіберспорт контролюється приватними видавцями ігор (Valve, Riot Games тощо). Їхня правова автономність призвела до виникнення «санкційного імунітету» для агресора. Водночас процес відмежування від російського впливу в цифровій індустрії виявився значно

складнішим, ніж у традиційному спорті. Попри офіційні заборони, представники РФ вдало скористалися прогалинами в регламентах: вони масово використовують стратегію «зміни ідентичності», реєструючи команди в інших юрисдикціях або виступаючи під нейтральними брендами. Таке «цифрове маскування» дозволяє їм ігнорувати санкції за мовчазного сприяння приватних компаній-видавців, які часто ставлять комерційні інтереси вище за міжнародні правові стандарти. Участь гравців з паспортами країни-агресора у великих турнірах, як-от The International 2022, підтверджує, що нинішня система обмежень у кіберспорті є лише декларативною і потребує негайного юридичного реформування [2].

Вагомим напрямом державної діяльності сьогодні є активний захист Україною принципів реальної нейтральності в межах міжнародних організацій, зокрема у відносинах із Міжнародною федерацією кіберспорту (IESF). Позиція Міністерства молоді та спорту України базується на тому, що статус «нейтрального атлета» не повинен бути лише формальністю для повернення представників країни-агресора до змагань. Навпаки, він має стати дієвим юридичним фільтром для захисту етичних основ спорту.

Українська сторона пропонує впровадити суворі процедури перевірки, які дозволять виявити та відсторонити гравців, що мають прямі зв'язки з державними або військовими структурами РФ та Білорусі. Така дипломатична стратегія спрямована на оновлення міжнародних правил, щоб не допустити перетворення віртуальних арен на інструменти політичної маніпуляції та пропаганди. Зрештою, це необхідно для того, щоб світовий кіберспорт зберіг свою репутацію та дотримувався принципів справедливості й поваги до міжнародного права [3].

Важливим аспектом аналізу є вибірковість міжнародного санкційного тиску, який неоднаково вплинув на різні галузі російської спортивної індустрії. Попри глобальну ізоляцію більшості атлетів, кіберспорт опинився серед тих нечисленних видів діяльності, що найменше постраждали від міжнародних обмежень. Це зумовлено специфічною структурою управління цифровим спортом, де важливі рішення приймають приватні компанії-видавці ігор, а не міжурядові організації чи класичні спортивні комітети. Така правова автономність дозволяє російським гравцям та організаціям зберігати доступ до світових призових фондів та медійних майданчиків, що створює небезпечний прецедент «санкційного імунітету». Це підтверджує необхідність розробки нових міжнародних стандартів, які б не дозволяли приватним корпоративним інтересам ставати вище за загальні принципи міжнародної безпеки та відповідальності держави-агресора.

Наразі існуюча архітектура кіберспорту є юридично вразливою до маніпуляцій з боку агресора. Для реальної ізоляції необхідно перейти від формальних рекомендацій до створення жорстких міжнародних реєстрів персональних санкцій. Необхідно юридично змусити приватних видавців ігор нести відповідальність за допуск осіб, що підтримують війну, до глобальних ефірів. Без створення єдиного міжнародного арбітражу, здатного накладати реальні стягнення на видавців-порушників, кіберспорт залишатиметься «безпечною гаванню» для капіталу та пропаганди країни-агресора, що підриває авторитет усього світового спортивного руху.

Література:

1. Кіберспорт в Україні: що змінилося під час війни, контракти, партнери, перспективи. *NV. Техно.* 2023. 31 трав. URL: <https://techno.nv.ua/ukr/innovations/kibersport-v-ukrajini-shcho-zminilosya-pid-chas-viyni-kontrakti-partneri-perspektivi-50328450.html> (дата звернення: 22.04.2026).
2. Ткалич М. О., Толмачевська Ю. О. Кіберспорт і війна: правові аспекти. *Приватне право в умовах війни* : матеріали всеукр. наук. конф., присвяч. 25-річчю з дня заснування НУ «Одеська юридична академія» (м. Одеса, 15 листоп. 2022 р.). Одеса : Фенікс, 2022. С. 109–111. URL: <https://dspace.onua.edu.ua/server/api/core/bitstreams/1a245d42-ef8f-402b-a11b-f37ce76cfc87/content#page=109> (дата звернення: 22.04.2026).
3. Україна закликає IESF дотримуватись принципів нейтральності в кіберспорті / Міністерство молоді та спорту України. 2024. URL: <https://mms.gov.ua/news/ukraina-zaklykaie-iesf-dotrymuvatys-pryntsypiv-neitralnosti-v-kibersporti> (дата звернення: 22.04.2026).
4. В росії лише три види спорту, включаючи кіберспорт, не постраждали від санкцій через війну в Україні. *GameInside.ua.* 2024. URL: <https://gameinside.ua/news/v-rosii-lyshe-try-vydy-sportu-vkliuchaiuchy-kibersport-ne-postrazhdaly-vid-sanktsij-cherez-vijnu-v-ukraini/340972/> (дата звернення: 22.04.2026).

Наукове видання

Сучасна українська держава: вектори розвитку та шляхи мобілізації ресурсів : матеріали X Всеукраїнської науково-практичної конференції з міжнародною участю, м. Одеса, 30 квітня 2026 року. Одеса : ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», Центр соціально-політичних досліджень «Politicus», 2026. 583 с.

Опубліковано в авторській редакції